

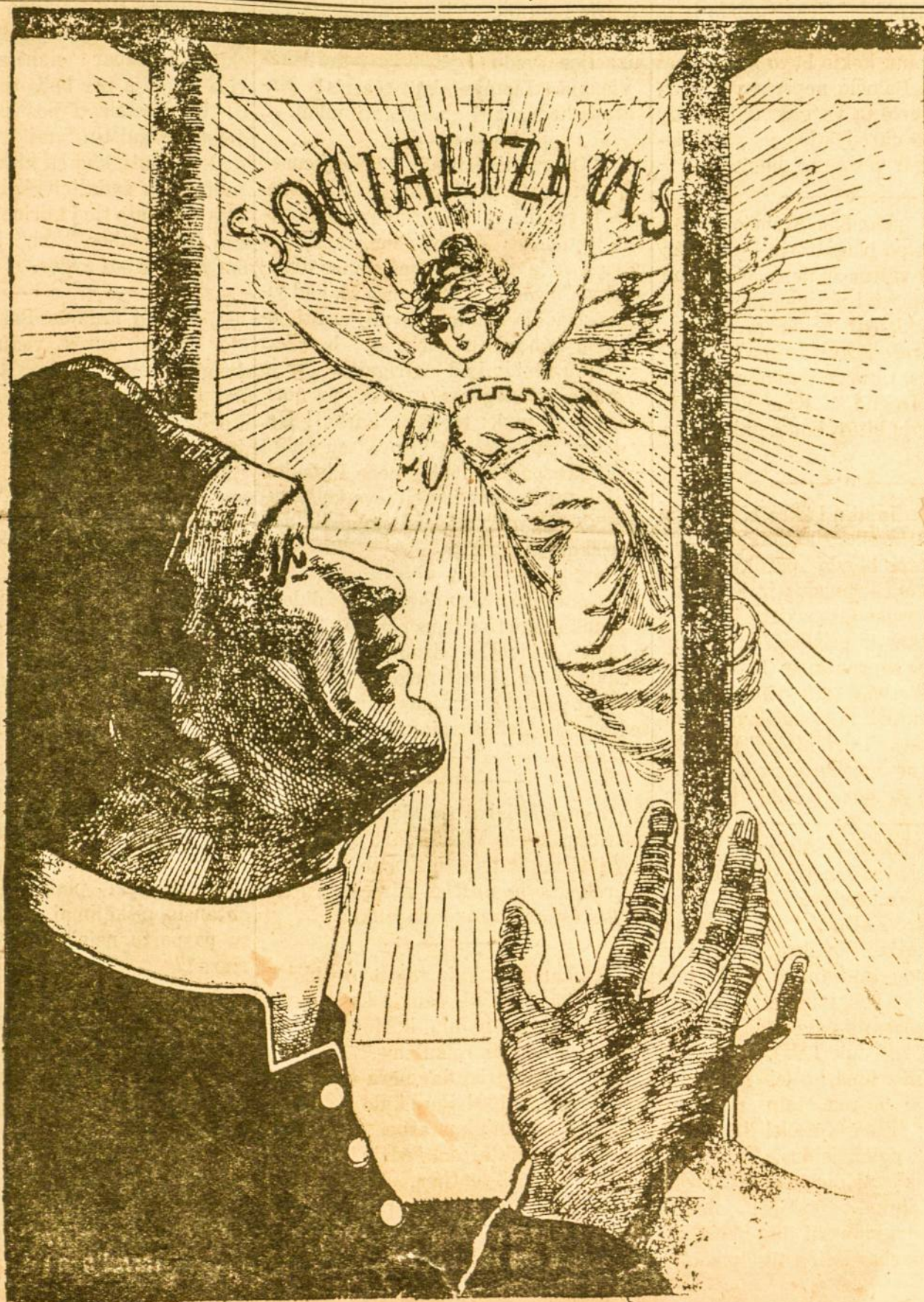

Ilustruotas Mėnesinis Juokų bei Satyros Žurnalas Išeina So. Boston, Mass., 25 d. kiekvieno mėn. Leidžia "Laisvės Draugas".

NO. 11-12

1 GRUODŽIO-DEC., 1917.

VOL. V. METAI V

Ir pasirodys ant dangaus ženklai, apreiškiantys galą senam pasauliui...

“Kardo” Apžvalga

Skaitydamas “Lietuvą” apie tautišką “šnipijadą” taip rodos ir matai p. Balutį besistengiantį koku nors budu, na, žut-but, išpiršti p. Pilėnui į pagelbininkus. “Anglija, jos valdžia ir p. Pilėnas tai caca ant cacų!” Taip gieda Balutis. Įdomu kokie buvo trukumai kad Pilėnas Balučio nepasisamdė pirmiau ir privertė tą vargšą dabar taip laizyties, kad darodyt jog jis yra “blagonadežnas” ir vertas to dinsto?

“V. L.” skundžia Svenčioniškį iš “Laisvės” kaipo plagiatorių kurs verčia svetimus raštus ir neparašo iš kur ėmė. Mes apie tai nesiginčysime, bet norėtume paklausti, kodėl p. Norkus, “V. L.” neparašo iš kur jis ima trumpus straipsniukus, užvardydamas juos “Teisybė iš Dugno” Kam jieškot literatiškų vagių kitur, kad namiejie yra jų užtektinai?

Viens tautininkų laikraštis rašo apie “Visokie klerikališki inteligentai,” kurie už putros bliudą pardavė savo senesnius persitikrinusius ir iš “šliuparnių” į 24 valandas pavirto į pirmos klesos davatkas ir prisilaižėlius.” Hm! Dabar ir mes suprantame kodėl viens “Darbininko” redaktorius kurs tokius šaunius straipsnius rašinėdavo į “Šakę” dabar likęs “Darbininko” redaktorium mums nė žodelio netik neparašo, bet dar prie progos “Kardą” išplusta.

TMD. redaktorius Širvydas ir prezidentas Zimontas išmetinėja Račkauskui, kodėl anas pardavė LDLD. savo vertimą “Karė-KoDėlei” Girdi, ta socialistų draugija “ištikro skaudina TMD.” Tuodu tautininkai, tai taip kaip pasakiškas šuo, kurs ant šieno kūgio miegodamas, nė pats nėda, ne arklio neprileidžia. Juk TMD. socialistų į draugystę nepriima, o jei koks išspraudžia, tai jis ten taip mylimas, kaip raupai; “Karė-KoDėlei” TMD. taipgi niekad nebut leidusi. Tai ko čia verkt? Socialistai dirba savo darbą, tik jų tautininkai dirbkite! Bet su jais bėda, kad socialistai jų neriamia, tai visas jų darbas išeina tik “pikšt.”

Lietuvos lenkai pradėjo organizuoties Amerikoje su tuom tikslu, kad padaryti įtaką į politiškus nuotikius tokių prasmė, kad Lietuva but prijungta prie Lenkijos. Ta organizacija yra žinoma kaip “Sarmatia.” Tos organizacijos vadu yra tautiškos “Vienybės Lietuvninkų” zeceris! Natvatus lizdus turi mūsų tautininkai.

“Oportunistiškos” “Naujienos” “opportunity” pasitaikius ir SLA. kuopas, ir tautiškus daktarus, ir patriotiškus biznierių, ir tėvynmeilių TMD. narių, ir labdaringas pašelpines draugystes Chicagoje privedė prie to, kad visi prisižadėjo rinkimų dienoje remti socialistų kandidatus. Na, ar bereikia geresnių ženklų kad Grigaitis ir jo “Naujienos” negeros? Tik jei nori, žmogus ir šauk: trevoga, karaul! Na, o dabar paklausk ką “Kova” su Šukiu ir Vidiku padarė rinkimuose Philadelphiaje, tai tuojaus ir prirašys kelis numerius “Kovos” apie oportunistų biznieriškumus.

Generolas Kornilov buvo didelis šalininkas mirties bausmės. Bet kada jis buvo atiduotas teismui kaip šalis išdavikas ir kontr-revoliucionierius, jis savo pažiūras tuojaus atmainė. Mat lengva yra kalbėt apie mirties bausmę kitiems.

Daugelis labai šaunių šios šalies patriotų, kurių labai apart tabako tik patriotizmą ir tečiulina, matomai nežino rekrutavimo ofisų adreso. Jų ten su išskėstomis rankomis laukia.

Račkauskas, kaip tas proverbiškas “balsas puščioj” vis šaukia kad gavus nors “1000 tėvynainių, kurie dėtų nors po \$10.00 tautos reikalams.” Bet po suvirš metų darbo dar nėra tokių “tėvynainių” nė 100! Bereikalo jis jieško idealistų tautininkų tarpe. Jie, tautininkai, yra tikrai dėl “ėdžių,” dėl biznio,” o ne pasišventime. Pasižiūrėkit į socialistus: sumanė namą pastatyti, ir į porą mėnesių brukšt ir yra penkiolika tukstančių dolerių!

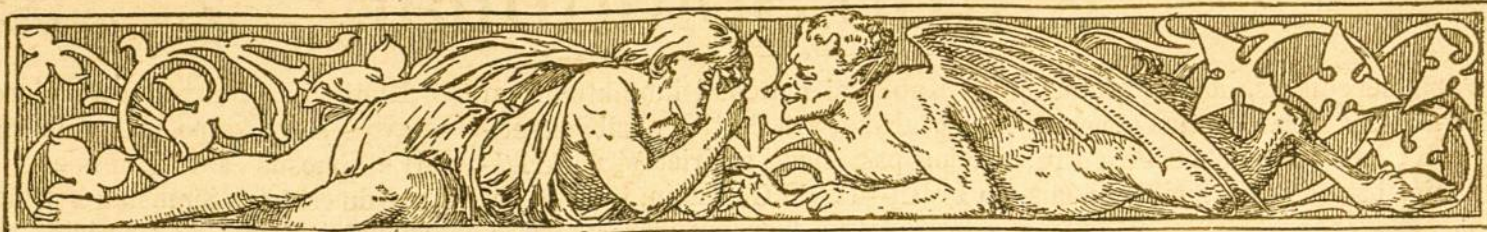
Kunigėliai savo viernoms davatkomis skelbia, kad Rusiją dabar valdantis žydai, ir todėl esą: “Nestebėtina, kad tenai siaučia betvarkė, kad šalis vedama pragaištin.” Tie vargšai mano, kad kaip žydai Moize, Abrahomas, Izaiošius, Ezekelis, Jeromijošius, Abakukas, Naum, Zakarija, Malakija, Jėzus, Povilas, Morkus, Mateušas, Lukošius, Jonas, Petras Juda ir kiti peisuočiai kad sukėlė jų smegenyčiose anarchiją kur dabar “siaučia betvarkė” o visa žmonija per kelis tukstančius metų pasiutėlių f”ilozofija” buvo “vedama pragaištin,” tai taip ir dabar. Reik atminti, kad su kitais žmonėmis, podraug ir žydai civilizuojasi, ir tokių bepročių kaip tie į kuriuos mus kunigūžiai ir davatkos “tiki,” jau mažai dabar rasit ir pas žydus.

Antroji Laisvės Paskola jau praėjo. Pinigų karės vedimui surinkta daugiau kaip reikėjo. Raginimai skolint buvo labai charekteriški. Vienas štai kaip skambėjo “Pirk Paskolos Bondus ir gauk Guziką.” Daugelis gavo guzikų.

Dabar kitas puikus paraginimas yra. Washingtonas išleido padavadijimą, kad už kiekvieną sužeidimą fronte bus duodamas kaspinėlis. Kiek žaizdų, tiek kaspinėlių. Smarkuoliai kurie norės daug kaspinėlių prisirinkt, tyčia lips ant vokiečių, kad tik anie jiems skylių pridarytų ir tokiu budu galėtų gaut kaspinėlių.

Kada Hypatija Šliupitė apdaužius antausius savo vyro “ministerio” Yčo, paliks jį taip kaip Aldona Šliupitė kad paliko “načalninką”. Jankauską? Abaze kur tauta turėtų but kuonosparčiausiai platinama, girdėt tik antausių piškėjimai, o garnys nė su su pasportu neįsileidžiamas.” Watstamara?”

“V. L.” posmuoja apie partijas štai kaip: “Vieni mano kad žmonijos ateitis materializme, kiti spiritizme, ir tt.” “V. L.” redaktoriai tai beabejonės mano, kad žmonijos ateitis yra “spiritizme,” nes ir tą straipsnį rašydami turbut ragavo p. Kundroto spiritą kurs tik šalimais “spiritizmo emporium” užlaiko. Girdėjom kad pabrango, p. Norkau, ar teisybė?

POEZIJA

DRAUGAS ŠĖTONAS.

Pažvelgiau gilyn aš į Šėtono peklą;
Ir kągi, sakysi, aš ten pamačiau?
Verdahtin degutan panertą lig kaklo
Degančiame puode esybę žmogaus!

Kad apimtas baimės da syk' pažiūrėjau
Į žmogėdžių auką virpant katilė,
Ant draugo Šėtono net užsikesėjau,
Širdis man krutinėj užvirė ugnė!

To kankinio veide pamačiau žmogystą,
Kurį tai kadaise žinojau gerai,
Ką skelbė ant žemės tik apie dievystę,
Kad žmonės gyventų teisingai, dorai...

Nustebintas klausiu aš draugo Šėtono,
Bene čia turėjo įvykti klaida!...
Šėtonas nus'juokęs atsakė. "To pono
Nejaugi tau žmogau! gal but iškau...

Nors baltu ant juodo jis dėvėjo rubais,
Juodesnę už rubą po juo sielą slėpė,
Jis amžiną lėbį ant žemės turėjo,
O biedniems varguoliams kentėt
[kančias liepė.

Tai vienas dievuočių, mokytojas melo,
Tai vienas aršiausių minties pavergėjų,
Tai jūsų klebonas! patirt čia privalo,
Koks yra likimas šitų niekadėjų.

O tokių bjaurybių turim prisivarę
Jau pilną peklą kad nēr kur ir dėti!
Ar tu, kuriam liepė jie eiti į karę,
Gali tų tyronų da pasigailėti?..."

Inferiorus.

GIRTUOKLIAI.

BroLIAI raudonosiai
Nutarkim iš anksto,
Ką mes visi veiksime,
Kad degtinė brangsta?
Supraskim, kad nyksta
Musų linksmos dienos,
Sausis prisiartin!—
Nekokios naujienos!

Negana dar šito:
Išganimo nėra,
Nes degtinė miela
Silpnin' ir mūs viera.

Nes jei ne baltakė,
Ką veiks karčiamninkai?
Ką aukaš bažnyčioms—
Blaivi darbininkai?...

To jau nesulauksim,
Nes su sveiku protu,
Kas ims nuo vaikučių
Del kunigų puotų?
Degtinės netekę,
Ką mums reiks daryti?
Skaudu, mieli broLIAI
Net ir pamastyti!...

Lakštingalė.

Dvasiški Apdumojimai.

KUNIGUŽIAI.

Šimtai tukstančių bažnyčių,
Žmonių prakaitų statytų,
Kala melą, kad teisybės
Vargšai žmonės nematytų.

Šimtai tukstančių bažnyčių
Aukso dievą atstovauja;
Vargt mokina, turtus smerkia,
Žmonių turtus sau sukrauja.

Ir ta gauja kunigužių
Sau gyvena kai karaliai,
Neuždirbė nei skatiko,
Visko turi iki valiai.

Rėkia, šaukia, kaip patrakę,
Apie pragaro baisumą,
Apie dangišką linksmybę,
Kurios mirusiems tik buna.

Kad jų pasakoms tikėtų
Ir protauti nepradėtų;
Jie sukūrė baisų laužą,
Kad ant jo gyvi spirgėtų;

Visi tie, kurie išdrįso
Prieš niekšystę protestuoti,
Ugnimi, kardu ir laužais
Likos k...

Del garbės, jų meilės Dievo,
Vergė, degino, kankino;
Temdė, kvailino ir žudė,
Protė bet neišnaikino.

O tas protas, lyg diegelis,
Saulei laisvus nutarpinus,
Dygsta, auga, prasiskleidžia
Ir kasdien dariau vis žino.

Žino del ko tos bažnyčios,
Ir ant ko jos pastatytos,
Delko buvo baisenybės
Inkvizicijos įtaisytos.

Veltui pasakot, meluoti
Apie grožį idealo,
Apie Dievo teisingumą,
Jei jis purvinas begalo.

Jei tamsybės idealas
Mokslo šviesumoj sutirpo,
Jei tas meilės Dievas geras
Skriaudos įrankiu pavirto.

Šalin begėdžiai, melagiai —
Protas mato jau teisybę!
Šalin vystyklai nuo proto,
Duokite minčiai liuosybę!

Inferiorus.

Kardo Spinduliai.

Papa Benediktas, nors ir senukas, vienok matomai yra pusėtinas sportas, nes ne tik kad metliojo bučkus Frau Germania, bet rašinėjo meiliškus laiškus Mabelle France.

Kardinolas Farley paliepė 480 jaunų kunigų tuoj susirinkti Cathedral College, New York, ir ten pradėti mokyties kareiviško muštro. Kad jau kunigai mokinami karabinus nešioti, tai kur tau nenorės Kemėšis, kad vyčiai muštro mokintųsi.

Rengiasi, mat prie "platinimo dievo žodžio."

Kokiu budu Marija buvo motina Jėzaus ir jo brolių ir seserų, ir vis dar buvo nekalta mergelė, kol kas dar neišaiškino nė vienas katalikų daktaras, net nė tokie stebuklingi daktarai kaip Bielskis, Rutkauskas, Bartuška ir jiems panašūs.

Socij... nagarsinus Michelsono prakalbų mairšrūtė, ...vei... parašė donosus į visų tų miestų policijas, kur Michelsonas turėjo kalbėti. Donosai rašyti visiems žinomo šnipuko, kurs su kitais savo rušies šilpukais savo lizdą yra supynęs "Brostvininkų" organo redakcijoje.

Romos bažnyčia savo galybę budavoja štai ant: nemokslingumas jos pasekejų, išnaudojimas prietaringųjų žmonių sąžadinimais pragaru, laizymos ir patikavimas turčiams, boikotas jos priešininkų, persekiojimas jai nepatinančiųjų, tuštinimas valdžios išdo visokiais prieinamais budais, daugiausiai po priedanga "mielaširdingų" įstaigų ir už surinktus milijardus—nemokant nė skatiko valstybės išdui taksų.

Švento Rapolo bažnyčioj, Dubuque, Iowa, kunigai turi butelį pilną kraujo šv. Cessian. Kaip manote, ar toli nužengė civilizacijos keliu mūsų katalikai ir ar jie daug kuomi skiriasi nuo tų afrikiečių, kurie virdami iš misionierių pietus, lenkia galvą prieš karvės skambalą ir džiovytos gyvatės uodėgą, kuriuos laiko už dievus?

Katalikai matomai intelektualiskai ir morališkai yra iki tiek nusibankrutiję, jog pasisamdę susirietusį perkrikštą žydėlį—David Goldstein, ir su jo pagalba "platina katalikų vierą." Tiesa, sena lietuvių patarlė sako: Kur yra pinigų, ten bus ir žydas.

Viens iš prezidento Lincolno užmušėjų, pabėgęs iš Amerikos paskui gavo garbingą darbą kaip šveicaras pas popiežių Romoj. Lincolnas, reikia žinot, nebuvo popiežiaus draugas.

Kariaukit, Viešpats Palaimins!

Katalikų kunigas Carberry, O.F.M. iš šv. Agnieškos bažnyčios, Ashland, Wis. štai ką rašo bravarų išleidžiamam laikraštyj "Iconoclast:" "Tarpe 18,000 romiškų kunigų, Amerikoje vargiai rasis 500, kurie stoja už pilną blaivybę." Toliau jis nupasakoja, kad tik silpnapročiai ir doriškai nupuolę žmonės tėra priešingi svaiginantiems gėrimams. Malonu mums pastebėti jų pačių pripažinimą: iš 18,000 kunigų, visi, apart mizeriškos 500 puspročių, yra girtuokliai. Amerikoje karčiamos ir katalikų bažnyčia yra dvi neatskiramos seserės.

Nepri gulminga, nors papiškų satrapų iš senovės nualinta Irlandija, beabejonės, butų didele palaima Amerikai. Airiai iki tiek yra papai vergiški, jog jie, beabejonės, trauktų į savo "šventą" tėvynę kaip davatkos į Kretinę ant parcinkulių. Tas apšvarintų Ameriką nuo tų vergingų gaivalų, kurie šio krašto laisvei tik gėdą daro.

Kunigai Le Roux and Rouviere, išvažiavo į šiarę kaip misijonieriai atvesti eskimosus "ant tikro kelio." Pasigavę du eskimus Sinnisiak ir Uluksuk didžiausioj audroj jie privertė tuodu vargšu temti jų rogeles, kuriose kunigai šiltai apsigėdė sėdėjo ir valgė ir gėrė. Eskimosai nevalgė, peršalę nevalgė jau kojų pakelt, tad kunigai su atstatytais karabinais tečiaus privertė juodu roges traukt. Pagaliaus, kada tuodu toliau eit nevalgėjo, perpuolė, tada kunigai pradėjo tuos nelaiminguosius mušt. Eskimosai gyvesni, o nutukę kunigai, gal dar girti, negalėjo atstovėt, ir toj kovoje abudu kunigai liko si užmušti. Teismas Albertoje eskimosus išteisino.

Anna Simmons, 13 metų, iš Muskegon norėdama prigelbėt savo motinai našlei, išėjo į miestą darbo jįsekti. Ją pasitiko pasiuntinė tų urvų, kur jaunų nekaltų mergaičių kumas ir ašaros yra paverčiami į auksą, užlaikymui kunigų ir katedru. Ji prižadėjo jai darbą ir mąg. Pagriebta mergaitė buvo nuvežta į Grand Rapids "House of Good Shepherd," kur per aštuonis metus ji dirbo skalbinyčioj be jokio atlyginimo. Per visą tą laiką motina nežinojo, kur jos mergaitė dinga, ir laikė už žuvusią. Bet štai nesenai ji atranda savo mergaitę bemirštančią pas kataliką fermerį. Mat, skalbinyčioj dirbdama ilgas valandas, prie blogo maisto gavo džiova. Kada apsirgo ir nebegalėjo dirbti, minyškos išvarė mergaitę mirt pas ukininką.

O, koki garbingi yra Romos katalikų pasekėjai ir jų dorą!...

Įvairios kunigų įstaigos paprastai tyko ant jaunų mergaičių, kaip šunes ant kaulų. Mat iš mažens jas galima išmokint kaip but "Kristaus nuotakomis" ir nesispardyt, kada "Kristaus reprezentantai" ir nevisai dailiai su jomis paaugus pradeda apsieiti. Štai nesenai tulas patėvis turėjo vogtinai išvogti iš Gonzaga (katalikiškų) namų Germantown, Pa., 12 metų amžiaus mergaitę. Vaikiniai kunigams netaip reikalingi!

KUR BAŽNYČIOS IR KUNIGAI RANDASI.

Chicagos minykų organas (N. 236) plusdamas socialistus štai kokią naujiena mums papasakoja:

"Jų didžiausia propagandos vieta, tai smirdanti salionai. Ten jie griauja bažnyčias ir muša kunigus."

Negalima suprasti kaip socialistai gali rasti bažnyčias "smirdančiuose salionuose." O gal mūsų katalikai vienoj ir toj pačioj vietoj laiko mišias ir geria arielka?

O gal čionai yra minimos bažnyčios, nes ištikrųjų ten susieina daugiausiai nusilakę ražančinkai ir davtkos, iš kurių gerklų smirda kaip iš bravoro. Jei taip, tai pavadinimas bažnyčių "smirdančiais salionais," kur ir negirtųjų protas yra apsvaiginamas prietarų nuodais, yra gana teisingas.

Bet kaip su tais "kunigais" kuriuos socialistai muša "smirdančiuose salionuose?" Kurių paralių jie lenda į tokias vietas, ir dar lenda taip, kad nuo socialistų į sprandą gauna?

Kaip ten nebutų, bet socialistai atlieka šventą darbą, kada jie "smirdančiuose salionuose" "griauja bažnyčias" ir "muša kunigus," nes salionuose nėra bažnyčioms, nėra kunigams ne vieta.

Alfa.

NAUJAS POVILO ATSIVERTIMAS.

Iki šiol katalikų bažnyčia pradedant su papa ir baigiant paikiausiu kaimo minyku, visada, prie kiekvienos progos išpildavo savo nešvarius sąžinės nuodus ant socialistų galvų: jie šioke, jie tokie, jie anokie. Ir štai papos organas išeinantis Vatikane "Osservatore Romano" praneša, kad papa jau gatavas remti socialistus taikos klausime. Pasirodo, jog tas neklaidingas Kristaus įpėdinis padarė klaidą mėgindamas landžiot po valdonų kanceliarijinius užkaborius, ir dabar mėgina laizyties prie iškeiktų ir iškoneveiktų socialistų. O gal praregės, pamatys šviesą ir susipras?

Bet bus įdomu matyt mūsų "Draugą," "Darbininką" ir "Garsą" giriant ir panegirikas socialistams berašant po tam kaip pirma juos vištvgiais ir paleistuviais vaišindavo. Bus tai atsivertimas panašus šv. Povilo atsivertimui. Vienok nesistebėkime: ak mūsų minykai pirmiau giedojo hymnus už karę, kol papa nepradėjo kalbėt apie taiką, tada ir jie liko "taikininkai."

Yra tai burys sudžiuvusio italiono protu gyvenančiųjų draugijos kuriozų.

Politikus.

KARDINOLAI, PAPA IR DIEVAS.

Amerikoniškas kardinolas: "Meldžiu Dievą palaiminti Suvienytų Valstijų ginklus ir suteikti taiką ir pergalę mūsų vėliavai."

Angliškas kardinolas: "Meldžiu Dievą palaiminti Britanijos ginklus ir suteikti taiką ir pergalę mūsų vėliavai."

Vokiškas kardinolas: "Meldžiu Dievą palaiminti Germaniją, idant taika ir pergalė vainikuotų jos pastangas."

Austrijos kardinolas: "Meldžiu Dievą palaiminti Austro-Vengriją, idant taika ir pergalė butu jų."

Francijos kardinolas: "Meldžiu Dievą palaiminti Francijos ginklus ir suteikti jiems galingą pergalę ir taiką."

Romos papa: "Meldžiu Dievo kad taika

tuojaus įvyktų be tautų pergalės ir pažeminimų.

Dievas danguj: Nė pats Velnias negali suprasti ko jūs ten ant žemės norite, todėl savo kvailumo dėlei muškites kol neįgausite protą.

Bulius.

Juokai.

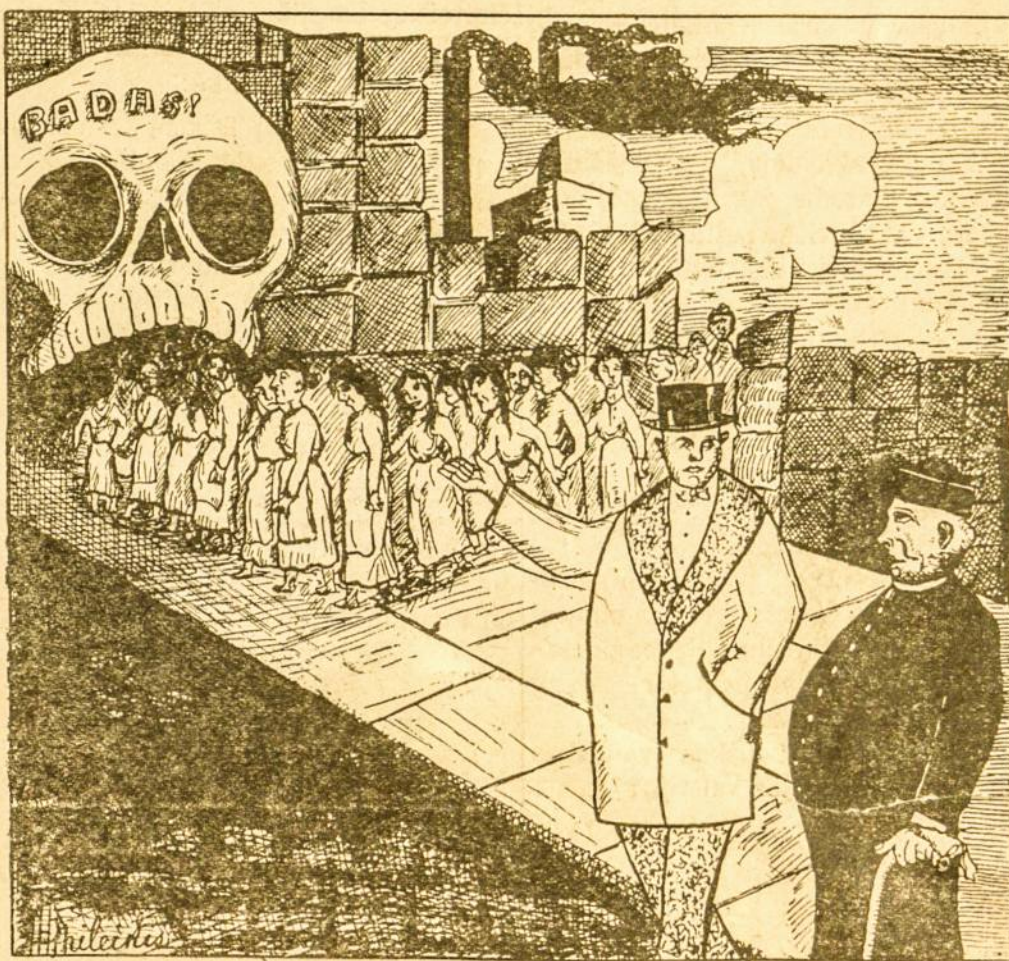
"V. L." štai kokius "juokus" talpina juokų skyriuj:

"BE KAPO."

Vaikas:—Mama, kaip gi man melsťs nežinant kur tėvelio kapas.

Motina:—Melskis prisiglaudęs prie mano širdies."

Šaunus tautininkams juokai, ar ne?

Aukos Karės Dievui.

SKŪS.

Suteriotas, apkruvintas, apdraskytas juodukas ateina pas advokatą, ir tarp jų prasideda pasikalbėjimas.

—Ponas advokate, noriu, kad jūs paimtumet mano bylą.

—Gera, labai gerai—atsako advokatas, manydamas apie gerą atlyginimą už nuostolius,—o kaip tas viskas atsitiko?

—Aš einu sau valgydamas pajų, o šalyje kelio mulas ėda žolę. Kada aš

priėjau prie tos vietos, kur mulas buvo, jis puolėsi prie manęs, stvėrė už pajaus, o aš neduot. Tada jis su dantimis griebė man už burnos, persimetė ant žemės, užsilipo su kojomis ant manęs ir netik kad suėdė mano pajų, bet žiurėk ką iš manęs padarė.

—Labai gera prova. Bet ar to mulo savininkas turi pinigų?

—Pinigų? To mulo savininku esu aš.

MOKSLO IR TEISYBĖS LAPAS.

ROMA—MOTINA KRIMINALISTŲ.

Kokią įtekmę turi romiškasis tikėjimas ant žmonių doros, parodo gyvos, neužginčijamos skaitlinės įvairiuose kalėjimuose už prasižengimus esančių vargšų-kalinių. Ta bažnyčia su visomis savo indulgencijomis, absoliucijomis, rožančiais ir šventųjų balvonais giriasi esanti "doros skleidėja," bet prisižiūrėjus arčiau, matome, jog Amerikoje nors katalikų yra tik viena šešta dalis iš visų gyventojų, tai vienok katalikų bažnyčia duoda penkis sykius tiek kriminalistų iš savo tarpo, kaip protestantai, žydai, pagonys ir bedieviai—sykiu. Liuteronai yra sekančių tikėjimu, pripildančių kalėjimus savo pasekėjais. Katalikai ir liuteronai turi savo parapijines mokyklas ir vaikučių į "bedieviškas," viešas mokyklas neleidžia. Rezultatas yra toks:—šventose parapijinėse mokyklose auklėti vaikai yra labiausiai palinkę prie niekšyščių. Beabejonės—šventa šventų mokytojų įtekmė daug ką bendro su tuomi turi.

Paimkime aktuališkąs valdiškas skaitlines bent keletos valstijų:

Viso kalinių	Iš jų katalikų
New Hamshire: 204,.....	102
New York:48,205,.....	26,328
Connecticut: ... 597,.....	341
Rhode, Island:.. 621,.....	435
Arizona: 419,.....	249

Kaip pasirodo, tai škaplieriuotų ir rožančiuotų katalikų yra vis didesnė pakutavojančių pusė, nežiurint, kad gyventojų skaitliuje jų yra tik 6 dalelė.

Visukatališkiausias miestas Suv. Valstijose yra New Orlean. Yra tai tikra pasakiška Sodoma ir Gomora, Vien paleistuvnamių jame yra tiek, kad sudėjus vieną prie kito pasidarytų eilė penkias mylias ilga. Ir toje New Orleaso archidiecezijoje yra 315 kunigų,

260 bažnyčių ir 120 parapijinių mokyklų. Katalikų bažnyčia ten valdo ir viešpatauja.

Nebereikalo New Yorko jaunamečių teisme katalikiškas teisėjas, Kornelius T. Collins kalbėdamas šv. Borromeaus bažnyčioj pasakė:

"Jaunamečių Teisme kasmet yra perkratinėjamos 145,000 bylos. 60 procentų tų vaikų yra katalikai, 30 procentų žydai, o 10 procentų kitų tikėjimų. Ir tai nežiurint į tai, jog miestų gyventojų skaitlius yra tik viena ketvirta daliskatalikų. Berniukų pataisos namuose 65 procentai yra katalikais."

Taip kalba ne socialistas, laivamanis, bet katalikas teisėjas!

Girties katalikų bažnyčiai, kunigams arba kalbėtojams, kad ta bažnyčia esanti "šaltiniu dorybių," tai reikia būti paskutiniu begėdžiu.

Socio—Logus.

STEBUKLAI IR GAMTA.

Tikinti žmonės labai pyksta, o taniai ir išsėdžia jei laisvas žmogus pradeda juokties iš jų stebuklų." Mat, be "stebuklų" tikėjimas paliktų nuogas kaip nupešta višta.

Tik persistatykite sau, į ką but panašus tas mūsų minykų ir davatkų "šventas tikėjimas" jei žaltys—paprastasis kirminėlis nebutų turėjęs diskusijų su Eva? Kas jau būtų, jei Nojus nebutų surinkęs visus gyvulius, paukščius, šliaužunus ir vabalus—nepaliekant ir utelių—į vieną medinį laivelį, su vienu durimis ir vienu langu, ir jei nebutų to stebuklo, kad jam nereikėjo jų nė gaudyt: šiaurinio poliaus meškos bei Australijos kenguras,—visi iš visur traukė Nojaus ir jo arkos link? Kaip galima būtų garbinti dievą, kurs teturėtų, kaip ir žmogus—tik vieną burną,

nosi ir dvi akis, arba kad viens ištų dievų būtų negimęs iš nekaltos merginos? Dabar kas kita: štai ir matai susirupinusi, lėtą, "tik dievui dušią kaltą" Juozapą žiurinti į savo Marytę, su kuria jis ką tik buvo apsivedęs, kasantį sau pakaušį ir purtant galvą... Štai jis, "susiturbacijęs" eina gult, ir negali užmigti: trankosi lovoj, verčias nuo vieno šono ant antro, ir taip per visą naktį... Jis mato savo suardytą gyvenimą kokio tai nežinomo icliaus, kuriam jo jau na pačiutė pasiaukavo daugiau, negu protingai mergaitei pridera. Užmiega jis tiktai beauštant, ir sapnuoja, kaip angelas ateina pas jį ir užtikrina, kad viskas yra gerai, kad jo moteris nekaltą, kad tai apsireiškimas tokios valios iš dangaus, etc. Tikinčiam nereik klausiti kas tuomi angelu buvo: ar pati Marija nekaltuose drabužiuose įkalbėjo susinervavusiam vyrui, ar paprastos vaidentuvės klajojimas. Jei paklaustų, jis gal netektų stebuklo, o kur jis dings be stebuklų? Kur dingtų katalikai ir visa krikščionija, kuri neturėtų Jėzaus vaikščiojančio sausomis kojomis ant ežerio paviršiaus? Kaip apsieitų be pamokslus sakančių asilų (Bamo), arba bangžuvės, kuri prarijo Jonošių, kuris jos viduriuose tikrą gaspadorystę užvedė, arba Išganytojaus, kurs kada velnius pradeda vaikyti iš žmonių, tie cypdami nežino kur dėtis, ir prašo pasportų keliauti į kiaules? Kiek tai įdomios misterijos yra tame, kad Jėzus—antra asaba vieno dievo—likosi nuvestas dvasios šventos—trečios asabos to paties dievo—paliepus dievui tėvui—pirmajai asabai tos pačios esybės—į pustyne, ir pats save atsidavė velnio malonei, o anas parodė jam visas pasaulio karalystes—nors iš ten negalėjo matyt toliau kaip mylią—antrą,—ir paskui pasiėmęs dievą, sutvertoją dangaus ir žemės, pasodino ant

paties bažnyčios bokšto špyco, ir sako "šok žemyn kad tu kitras"? Arba kaip puiku ir linksma stebuklų ištroškusiai sielai žinoti, kad jų dievas pagulėjęs trejetą dienų prisikėlė iš numirusių ir tai ne jis vienas, bet visi kapai kaip skruzdynai sujudo, grabai atsidarė, ir senovės pranašai vienas po kitam—nors seniai supuvusiais buvo—pradėjo savo barzdas kišti lauk ir raivyti, savo per amžius nesupuvusius rubus dulinti ir žengti iš grabų lauk ir eit pasivaikščioti. Nėr nė ko kalbėti, atimkite nuo tikinčiųjų stebuklus, tai kas beliks?

Nebereikalo jie ant socialistų rustauja ir klausia: "Jūs netikit, delto, kad jūs nematėt. Bet ar jūs matėt, kad iš kokio žemesnio gyvuno ar beždžionės būtų išsivystęs žmogus? Tad kam jūs tam tikit?" Tikintieji negali atskirti stebuklų nuo gamtos proceso. Priežastis yra tame, kad jie be stebuklų negali apsieiti, todėl žut-but, bet jie stebuklų neišsivadės.

Mes nematom net kaip javai digsta arba gelės židi, bet gamta tai padaro, visi tai žinom.

Mes, žmonės, neužtektinai ilgai gyvenam, kad savo akimis užtėmyt viską, ką gamta nuveikia arba gali nuveikti. Nieks, kas nors kiek yra apsišvietęs, neužginčys, kad gamta iš tyro karbono padarė diamentus, vienok mes to viso proceso nesame matę; mūsų amžius per trumpas. Mes žinom, kad gamta padalino žmoniją į apie šešias dešimtis skirtingų rasių, bet nieks negyveno užtektinai ilgai matyt pasidalinimo proceso. Geologiškai slogsniai ir liekanos žemės gilumoj yra tai kaip ir knyga, kuri užrašė atliktus darbus gamtos ir žmogaus bei gyvuno gyvenimo žingsnius, kada pats žmogus dar rašyt nemokėjo. Mažytės gilės išauga į milžinišką aržuolą, bet to augimo procesas dienišės atmainos nepatėmytinos. Jei būtų kokie filozofiški vaidai su žmogaus protu kurių gyvenimo laikas tik viena diena, ir pradėtų ginčyties, kad aržuolas negalėjo išaugti iš gilės, delto, kad jie to proceso nematė, jie būtų taip nelogiškai, kaip tie, kurie užginčija rušių evoliuciją delto, kad jie neužtektinai ilgai gyvena, kad pastebėti viso augimo atmainas.

Bet suligikite dabar nekalną prasi-dėjimą, vaikščiojimą be prietaisų van-

dens paviršium, velnių vaikimą arba iš numirusių prisikėlimą—stebuklus su gamtos gimdymu, auginimu ir tobulinimu kaip augmenų, taip gyvunų ir žmonių. Čion stebėtina, mums nesuprantama vienok nuolatinis gamtos apsi-reiškimai, kurių lengvą procesą mes matome kas dien savo akimis, nors mūsų gyvenimo trumpumo delei jie nėra umus.

Kam mums eiti už uždangalo jieš-loti teisybės arba į tamsą jieškoti švie-

sos? Kodel tikėjimas nurodo vis į lai-kus ir nuotikius prieš mūsų gimimą, o užmokestį žadą tada, kada mes mirė busime? Kodel mes negalime matyt viršgamtiskus dalykus dabar taip kaip matome gamtiškus? Jei viršgamtiški ir gamtiški dalykai yra kudikiais tos pačios motinos, ir tos pačios rankos supa ir liuliuoja abu, tai kodėl šviesa vienam o tamsa kitam? O gal vienas yra Jokubas, o kitas—Esau?

Filozopas.

Šaltinis pasaulio suiručių.

SOCIALISTAI GALINGESNI UŽ DIEVĄ.

Milioni pravaslavų, protestonų ir katalikų—tų tarpe keli vyskupai ir mums žinomi burnojimo specialistai: kunigai Maliauskas ir Bučys; specialistas žydų kraujo gėrime—kun. Pranaitis; specialistas makaronų reikaluose—kun. Olšauskas; specialistai kramolos malšinime—kun. Laukaitis ir Jarulaitis; šnipų departamento specialistai—kunigai Michalkevičius ir Antanavičius, ir daugelis panašių—jie visi rėkė:

"Bože caria chrani!"

Dieve, saugok carą!

Socialistai caria, Dievui beganant, nudulkino net į Sibirą.

Jie visi giedojo:

"Silnyj dieržavnyj, carstvuj na slavu, na slavu nam."

Galingas valdone viešpatauk garbei, garbei mūsų.

Socialistai jį uždarė į kalėjimą, o tie giedoriai su savo Dievo pagelba jieško skylių kur pasislėpti nuo įpykusių minių.

Jie šaukė:

"Carstvui na strach vragam!"

O tie prakeikti "vragai" lipa netik ant kulnų, atėmė geriausius plotus, bet pagaliaus jau yra pačios sostapylės priemiestyj.

Pasakykite tad mums, kur čia ta dievo galybė?

Teologiskas Satiras.

Krizostomas, T. K.

MISIJOŠ

PO TVANUI.

JONO ŠVENTJACKIO SU LAISVAMANIŲ.

—Na, Šventjacki, aš vėl pas tave pasikalbėti apie tavo Dievą.

—Gal Dievas kada nors duos tau dvasią šventą ir tu galėsi suprasti stebuklus jo.

—Gal, bet jei jis mano kada nors duoti tai galėtų pasiskubinti, nes aš pradėsiu ant jo pikti kad jis mane skriaudžia ir neduoda to, ką kitiems duoda. Tiesą pasakius, jau jam senai laikas buvo man tai duoti, kad galėčiau jo stebuklus suprasti. Koks-gi jam išrokavimas su manim nesusipratimus turėti, ir tuomi pat laiku ponui Šetonui linksmybę suteikti?

—O apie ką šiandien nori klausti?

—Norėčiau žinoti kaip ten buvo, ar tas Tvanas visą žemę apsiautė vandenimis?

—Suprantama. Štai ką sako Pirmoj Maižio Knygoj, 7 perskirimas, streipsneliai 20 iki 24. "Penkiolika mastų augščiaus vanduo buvo patvinęs už kalnus, vandenimi apdengtus. Tai prapuolė visas kunas, ant žemės krutas, kaip paukščių, taip ir galvijų ir gyvulių, ir visi tie, kas kruta ant žemės, ir visi žmonės."

—Matomai jis nuodugniai apsidirbo. Na kaip tau Šventjacki nurodo, ar geras ir mielaširdingas tas Dievas, kurs išskandino visą savo sutvertą gyvastį, nežiurint ar kas kaltas ar ne?

—Ką gi aš galiu žinoti Dievo valę? Jis turėjo baust žmones už nepaklusnumą....

—Žmonės tai žmonės. Bet kuomi prasižengė visi gyvulėliai?

—Matomai Dievas kitaip negalėjo nubaust kaip su kaltais žmonėmis išskandindamas ir nekaltus gyvulius.

—Negalėjo? Visugalingiausias Dievas negalėjo? Tu jau bliuznyt pradėjai, Šventjacki! Jis galėjo iš negerų žmonių gerus padaryt nusiųsdamas šventą dvasią, bet matomai nekaltųjų kliksmas ir skęstančiųjų prakeikimai jam buvo malonūs!...

—Gal Raštas šventas toliau išaiškina: Štai rašo: "Viskas gyvą dvasią turinti sausumoje numirė. Taip prapuolė viskas kas buvo ant žemės, pradėjus nuo žmonių iki galvijų ir iki kirmėlių ir iki paukščių po dangumi,

tai viso labo buvo išgaishinta ant žemės Tik vienas Nojus išliko su tais, kurie su juomi Arkoje buvo. Ir vanduo pasiliko ant žemės šimtą ir penkios dešimts dienų."

—Matai kad nepaaiškina, tik patvirtina, kad viskas žuvo nuo keršto beširdžio, kraugėringo Dievo. Bet Šventjacki, ar tu tiki kad tas Tvanas buvo?

—Nu tai kaip, Raštas Šventas rašo.

—Ir jis rašo, kad vandens bėgyje 40 dienų prilyjo tiek, kad buvo 15 mastų augščiau augščiausio kalno?

—Taip rašo.

—Ar tu, Šventjacki, žinai, kad kalnas Mont Everest Himalayuose yra 29,002 pėdų augščio.

—Girdėjau.

—Encyklopėdijose gali tai rasti. Na, vanduo buvo dar 15 mastų arba 45 pėdas augščiau?

—Taip.

—Taigi vandens buvo tiek, kad siekė mažų mažiausiai 29,047 pėdas į viršų, arba beveik šešias mylias gilumo.

—Taip išeina.

—Krito tas vanduo kaip ilgai?

—Per keturiasdešimtis dienų.

—Taigi, kasdien turėjo nupulti iš viršaus suvirš 726 pėdų, arba 8712 colių. Taigi kas valanda vanduo buvo 363 colius giliau, arba kas minuta ant viso žemės paviršiaus vanduo gilėjo suvirš 6 colius kas minuta. Tik pamišyk! Ar tu tam tiki?

—Ponė Jėzau švenčiausias, nu ką aš galiu daryti netikėjęs.

—Šventjacki, tu turi stebuklingą protą! Tu gali viskam tikėti, mąstyti tau nereikia!

—Nereikia, suprantama kad nereikia. Bemastydamas gali dar sugriešyti!

—Na ir kaip tai buvo toliau?

—Po ilgam pluduriavimui, kaip viskas jau buvo išskendę, Nojus išleido varną ir karvelį, ir kada pastarasis nebeperlekė, Nojus nuplėšė Arkos stogą ir pamatė žemę. Jo Arka apsistojo ant kalno Ararat, ir jis išlipęs lauk, dėkavojo Dievui už išgelbėjimą.

—Kaip jis jam dėkavojo?

—Apie tai rašo Raštas Šventas,

Pirmoj Maižio Knygoj, 7 perskirimas streipsneliai 20 iki 21. Štai: "O Nojus pabudavojęs Ponui Dievui altorių, ėmė iš visokių čystų galvijų ir iš visokių čystų paukščių, ir apieravojo degindamas apiera ant altoriaus. Ir Ponas Dievas, suodęs tą saldų kvapą, tarė savo širdyje: aš daugiau žemę neprakeiksiu del žmonių; nesa dumas žmogiškos širdies yra piktas iš jaunystės, ir aš daugiau neišgaishsiu vis, kas ant žemės kruta, kaip dabar dariau."

—Reiškia ponas Dievas jau antru kartu gailėjosi už savo durną darbą, ar ne?

—Taip....

—Visugalingas, viską žinąs Dievas gailėjosi?...

—Gailėjosi!

—Bet kad but nesuodęs degančios mėsos, gal but nesigailėjęs, ar ne?

—Gal but kad ne!

—Ir sutvertojai visatos, praamžinam valdytojui ir viešpačiui visko buvo saldu uostyti porą spirgančių žvėrių ir paukštukų, kuriuos Nojus kepė iš tų nesenai išgelbėtųjų?

—Matomai.

—Tu tam tiki?

—Nu tai kaip?

—Šventjacki! Tavo Dievas sutverdamas pasauly padarė du stebuklu: sutvėrė viską iš nieko, ir tikintiems davė tokį paiką protą, jog pats paikumas yra didesniu stebuklu kaip sutverimas visko iš nieko.

DIEVAS ŠPACERAVOJA.

Pirmiau mes patėmijome, jog pagal brostvininkų organo, katalikų dievas bijosi botago, nuo jo bėgdamas lipa į medį, ir iš ten jį su pyragu tik tegalima išprašyti, mat patarlė esanti: "Nevyk dievo su botagu į medį, nes kad reiks jo iš ten nė su pyragu neišprašysi."

Dabar tas pats brostvininkų organas štai ką rašo: "Patarlė sako:—Dievas duoda vieniems nueidamas, o kitiems pareidamas." Iš to matyti kad tas dievas, apart kitko dar ir špaceravoja vaikštinėja, ir ką tai duoda, gal iš užančio, o gal iš kišenės išsitraukęs.

Neužilgo mus brostvininkai gal ir kitų to dievo ypatybių paskelbs ir tada mes galėsime pamatyti, kas do sutverimas tas dievas yra.

Špicas.

Kunigų žiedai.

Pravoslavų popai ir katalikų kunigai Rusijoje begėdiškai skelbė, buk žydai vartoja savo apeigose krikščionių kraują. Tos paskalos buvo tiksliai leidžiamos, kad tik sukelti pogromus prieš žydus. Lietuvis kun. Pranaitis, brolis "Žvaigždės" redaktorkos garsiojo Beiliso byloje prisiekė, jog tikrai žinąs, kad žydai vartoja krikščionių kraują. Jei jie tam tiki, jie yra bjaurūs liurbiai, nežineliai; jeigu jie netiki, o skelbia, jie yra žemos rūšies niekšai. Kokiais yra tad tie mūsų kunigai?

Kardinolas Antonio Mendez Bello, Lissabone, Portugalijoje, išvartytas iš miesto, ir per visą metą uždrausta jam gyventi mieste. Jį susekė, kad jis padarė daug suokalbių ir jezuitiškų šuonybių.

Didelėmis ašaromis verkia visi klerikalai, kad Rusijos Lietuvių Seimas neužgyrė reikalauti "nepriugulmingos Lietuvos." Nors mes esame šalininkai laisvos Lietuvos, vienok mes delto neverkiame, nes žinome, kad klerikalai verkia todėl, kad jie dabartinioje Lietuvoje, prie jos dabartinių kultūriškų sąlygų galėtų viešpatauti. Kunigai su paikoms davatkoms valdytų tą Lietuvą ir jos laisvė būtų tokia laisvė, kokią jezuitai turėjo Meksikoje, Pietinėse Amerikos respublikos, Portugalijoje, ir iki šiol da tebturi Ispanijoje. Tokios laisvės, kuniginės "laisvės," mes tiek Lietuvai trokštame, kaip choleros! t.y.—kad jos nė smarvės nebūtų.

Louisville valdo tulas Whallen, airis-katalikas. Jis taip sakant yra "bosas," savo rūšies carukas. Savo galybę, taip kaip New Yorko Tammany, bosas Murphy (taipgi katalikas), jis remias ant karčiamų ir kunigų, ir pilnai, ir neklaidingai pasitiki, kad tos dvi bažnytėlei reikalingiausios institucijos, kurios pridarys užtektingai bepročių, palaikančių vagių ir niekšų politiką. Iki kiek tas katalikų valdomas miestas buvo supuvęs, parodo ir tas, kad federalė valdžia išvalė iš to miesto suvirš 1,800 paleistuvių, pirma, negu galėjo atvežti kareivius į netolymą logerį, Camp Taylor.

Katalikai meldžiasi už numirusius, taip pat daro visi pagonai, konfusionistai, šintoistai, taoistai ir kiti. Tik katalikų kunigai skelbdami maldas už mirusius turi visai kitokią tikslą: jiems rūpi pinigai, kiek tie mulkiai nuneš "ant mišių ir apierų už dušias čyščiuje mukas kentančias."

Visi Amerikos lietuvių klerikalų lapeliai, pradedant su brostvininkų (So. Bostone), minykų (Chicagoje) ir davatkų (Brooklyne) organais ir baigiant milukijada, kaišioja savo Taryba, lygiai taip, kaip katinas skaudulį ant uodegos galo. Pasikartų, su savo ta "Taryba!" Turi, lai turi, bet kad jau bent tylėtų!

Kunigai skelbia, kad jeigu kas gali priešakį ir užpakalį patrinti su šventos Onos stibinkauliu, tai tam nereiks taip ilgai čyščiuje degti. Tam tikslui katalikų bažnyčios visam pasaulyje, sako, turi apie 57 vežimus šv. Onos kaulų, šventų-švenčiausių relikvijų, tik už kiekvieną patrinimą reikia brangiai užmokėti!

Kad biznesis, tai biznesis. Katalikiškų laikraščių redakcijos parduoda netik "gyvus rožančius," "krutančius škaplierius," bet ir "uždušinius lapelius" (kas jie, nežinom!) Podraug po porą savaičių Valparaise bulves skutę "studentai" jieško darbo kaip kalbėtojai, o minkštos, patyrusios gospadinės, šaukiasi pas kunigus, jieškodamos užsiėmimo. Vienu žodžiu sakant, pas juos tikrai "šventas jomarkas."

Katalikiškoji Meilė Karčemoje ir Namuose!

Gera katalikė, nobažna davatka, Anny E. Archer Gilligan (airė) iš Windsor, Conn. nuteista pakorimui už tai, kad ji užlaikydama prieglaudą dėl senelių, kuriuos ji paimdavo užsimokant jiems tam tikrą sumą iš kalno ir' apsimdavo užlaikyt "iki mirčiai" su pagalba nuodų priskubindavo jiems mirtį. Pasirodė, kad ji ir savo vyrą, Michael Gilligan panašiu būdu pirm laiko pas dzeivulį nupravodyjo. Vis tai vaisiai tos doros, kurią skleidžia Romos neklaidnigosios bažnyčios "mokslas."

Lietuvių katalikų kunigas Pankauskas iš Bridgeport, Conn. kurs besitrunkydamas automobiliuje beveik nusiuko sau sprandą tada, kada kitas kunigas Edward Murphy, kurs su Pankausu automobiliuje buvo, nuvažiavo pas Abrachomą, iki šio! mums dar vis nepaaiškina, kur buvo jo ir jo draugo kunigužio aniuolo sargai, kad jie leido tokiai katastrofai atsitikti? O gal jų kelionė buvo į tokias vietas, kur kunigai važiuodami aniuolų sargų nesiveža—?

Pamokslas Praloto Bimbos.

EVANGELIJA.

Vardan Dievo Tėvo, ir Sunaus, ir Dvasios šventos, Amen.

"Aną metų išėjo Jėzus iš žydų žemės, ir ėjo į šalį Tyrano bei Sidono. Ir štai, moteriškė Kananeiška išėjusi iš tų rubežių, šaukė Jėzų, tarydama: "Ak Viešpate, sunau Dovidu, susimilk ant manęs, mano duktė yra sunkiai velnio varginama." Ir jis neatsakė jai nė vieną žodį. Tai jo mokiniai priėję prie jo prašė jo, tarydami: "leisk ją nuo savęs, nes ji šaukia paskui mus." Bet jis atsakydamas tarė: "Aš neesmi siųstas, kaip tiktai pas prapuolusias avis iš namų Izraeliaus." (Mateušas 15:21-24.) Išganytojas kitu sykiu siųsdamas savo dvyliką mokitinių į platųjį svietą, įgriaudino juos, sakydamas: "Neikite pagonų keliais, neigi keliaukite į Samaritonų miestus, bet eikite pas prapuolusias avis iš namų Izraeliaus." (Mateušas 10:5-6.) Tokie yra žodžiai šios dienos Evangelijos šventos. Amen.

PAMOKSLAS.

Vardan Dievo Tėvo, ir Sunaus ir Dvasios šventos. Amen.

Mano mieli parapijonai, kaip matot tad Viešpats Jėzus buvo išėjęs ant va-

kacijų iš žydų žemės į žemes pagonų, tyroniečių bei sidomiečių. Pakelyj prie jo prisikabino kokia ten pagonka, iš Kanaano, kuri norėjo kad Viešpats Jėzus iš jos dukters velnius išvartų, nes tie šėlmiai su ta mergaite matomai visokius zbitkus išdarydavo. Kada Kristus į jos prašymą atidos neatkreipė, tai mokiniai, jo apaštalai, jie stebėjosi, kodėl Jėzus kurs paprastai velnius varydavo kaip gončas zuikius, iš tos pagonkos velnių varyti nenori. Tada Jėzus paaiškino, jiems: "Aš nesu siųstas velnių vaikyti iš kokių nors pagonų, (tegul juos velniai traukia!) aš esu atsiųstas tiktai pas paklydusias avis iš namų Izraeliaus, pas žydus." Antru sykiu, kad Kristus apaštalus siuntė mokyti žmones, jis uždraudė jiems eiti kur nors pas kokius nors pagonis, bet pasitikti ir darbuoties tiktai pas žydus, sakydamas: "Neikite į pagonų pusę, neikite į prakeiktų bedievių miestus Samarijoj, tegul velnias apsidirba su jais kaip ano šėtoniškam majestotui geriau patinka; bet eikite pas prapuolusias avis iš namų Izraeliaus, tai yra pas žydus."

Ką mes iš to matome? Kristus pa-

sisakė atėjęs tiktai pas žydus, idant išganyti žydus, ir su kokiais ten kananiečiais, samaritonais, egiptiečiais, lenkais, rusais ar lietuviais nieko bendro turėt nenori, net nenori nė velnių iš jų varyti, nors velnių vaikymas buvo visame Jėzaus gyvenime vienas iš myimiausių jo sportų. Patvirtinimui avo neapykantos prieš "gojus," Jėzus net savo apaštalams uždraudė eiti į pagonų miestus ir skleisti karalystę dangaus, nes jis su savo dangišku tavoru atėjo ne pas kokius ten pagonus, bet pas "prapuolusias avis iš namų Izraeliaus," tiktai pas "echt, košernus," žydus.

Todėl aš klausiu jūsų, jus griešniniai, nelaimingi velniui į pučą papulusieji kas lieka mums daryt? Išganytojas žydas, atėjęs pas žydus, ir noris išganyti tiktai žydus, be abejonės jūsų lietuviškų maldų neišklausys nes jūs ne žydai. Kad dastoti loskų Viešpatės Jėzaus reikėtų mums likti žydais, bet kaip galime mes ainiai Keistučio, Gedimino ir Vytauto, likti "prapuolusiomis avimis iš namų Izraeliaus." Galėtume, iš bėdos, nors ir žydišką krikštą priimti, bet tas neperkeis mūsų tautystės ir nepavers mumis į "avis iš namų Izraeliaus," o Kristus atėjo išganyti tiktai tokias "avis" ir nieko daugiau. Kunigai kurie italijoniškus sakramentus šinkuoja, su viskuom mus tempia per Irlandiją, į Romą. Ir štai mes "klaidžiojančios avys iš namų Gedimino," matome jog esame apsupti iš visų pusių priešų, kurie siulo mums Jėzaus išganyimą, bet jo duoti mums negali nes jis tą išganyimą turėjo tik dėl žydų. Už pinigų jie sako galėsią mums tą išganyimą gauti nuo nutukusių airių vyskupų ir nuo makaronų specialisto, papos, iš Romos, bet mes žinome iš paties Jėzaus žodžių, kad Kristaus išganymas netik lietuviams, bet nė airiams, nė patiems italijonams negiluoja, jis yra pamačlyvas tik izraelitams.

Tai ką turime mes daryti, kad pasiekti išganyimą? Griebties už "Kardo," skleisti "Kardą," visiems ir visur skelbti evangeliją laisvės "Kardo," ir tada pragaras užšals, o velniai ir angelai išvažiuos pasilsėti ten, iš kur niekada nė vienas velnias nė angelas negrižs. Tada nebreekės mums nė jokių dangaus malonių ir nebedrebėsime prieš pragaro karštį. Amen.

KAS ARDO ŠEIMYNAS.

"Catholic Sun" štai ką skaitome.

Klausimas:—Jei katalikė apsiženi-ja su nekataliku pas protestonų pas-torių arba teisėją, ar ji gali gauti nuo-dėmės atleidimą vaikščiodama į baž-nyčią? Ar jai apsimoka eit tenais? Ar ji gali eiti prie komunijos?"

Atsakymas:—Katalikė negali ap-siženyti su protestonu pas pastorių ar-ba teisėją. Ji gali pereiti per kokią nors nieko nereiškiančią ceremoniją, bet ji vistiek nėra ženota. Ji gali gy-venti su tuom vyru, bet ji nėra jo pa-ti. Suprantamas dalykas, kad kol ji taip paleistuvingai gyvena, negali pri-eit prie komunijos, negali ji gauti nuo-dėmių atleidimą. Ji gali eiti į bažny-čia ir tuomi suminkštinti piktumą jos baisiai užrustino Dievo ir ten gauti užtektinai stiprybės ir drąsos sugrįž-ti atgal prie bažnyčios, nežiurint kiek tas jai apseitų."

Na ir ką pasakysit ant to? Delto kad katalikė nenunešė kokiam ten nu-sigėrusiam, pasileidusiam, gal sukir-mėjusiam raudona nosia romiškui bambizui poros desėtkų dolerių už šliu-bą, tai ji "neženota" "gyvena palei-stuvistėj," jos vaikai "benkartai," bet kadangi eidama į bažnyčia turi užsi-mokėti dešimtuką, tai ji gali eiti. Ir žiurėk, kunigas žino ir apie "rustybę Dievo" kurs matomai pagal to kuni-gužio supratimą, laiko uniją tiktai su katalikų kunigais. Pagaliaus jis kal-bina moteris pamesti savo vyrus ir grį-žti" atgal prie bažnyčios."

Tokiems arogantams nieko kito nereikia kaip su beržine per tą šventą vietą ant kurios kunigužiai sėdi, tai gal nors jei ne protą, tai gėdą atvarys į pakaušį.

Sigma.

MUŽIKŲ BEGĖDYSTĖ.

Jie yra visur.

Jie viską čiupinėja.

Tie neastetiški galvijai lenda į kiekvieną pasaulės kampą, tie driskiai.

Taip, kad pagaliaus puikus, nedirbantis džentelmonas, kurio gyslose teka mėlynas kraujas, negali niekur berasti sau kvėpavi-mui oro.

Eik kur neisi, o visur susitiksi tuos dar-bininkus.

Viršų žemės, ant žemės, po žeme, jie yra visur,—tie nuskurę driskiai,—hoi-polloi.

O žmogus bajoriškos kilmės, su šilkinę skrybėlę, taip sakant hoi aristoi, stovi be-jėgis.

Ne vien Kristus kentėjo....

Tik pamislikite nors valandėlę: geriau-sios vietos anglių kasyklose yra užimtos dar-bininkų. Visas augštas vietas ant naujai budavojamų namų, namų kurie savo viršu-nėmis debesius siekia, apiponavojo tie žmo-nės. Visos geležies liejinių yra perpil-dytos jais. Net karės lauke kur raudonai karštas patriotizmas yra paverčiamas į kul-kas, net tenai darbininkų klesos žmonės, mi-lionai jų, brukasi ir gana.

Tų purvinų ubagų negali apsilenkti. Ant geležinkelio.... submarinuose.... Budavoja til-

tus, aria laukus, valo sriutinyčias, kasa kana-lus—visur, visur...

Ir—kad juos bent perkunas!.. kada žmo-gus iš rytmečio atsiguli, ir leidi savo galvai giliai įgrimst į šilkinę padušką pasilsėt, tad-jų prakeiktas kalimas, grėžimas, tašimas ir obliavimas taip ir drasko ausis, o dar koks kvailys krisdamas nuo kokios budayonės sa-vo riksmu ir išgązdina.

Nepakeučiami bestijos, tie darbininkai.

Moiše Nadir.

Apdumojimai arba Atlaidai.

Tikėjimai, kokius mes turime šiandien, yra pilni žemų, niekingų prietarų. Vienok tuos tikėjimus noriai palaiko moteris. Tokios moteris negali įkvėpti prakilnumo savo kūdikiams, ir štai yra viena didelė priežastis, kodėl žmonės ant paliepimo kunigų ir karalių griebiasi ginklo ir užmušinėja kitus žmones. Religija yra šaltiniu doriško nupuolimo.

Prakilnūs darbai ir mintys, yra geresni už poterių.

Jei tikėjimas į Dievą nepadaro žmonių geresniais, o visi faktai liudyja, kad tikintieji nėra geresni už netikinčius žmones, tad kuriems paibeliamas tas tikėjimas yra reikalingas!

Netikėjimas yra prigimtas. Tikėjimas, kaip melagingas žmogaus išmislas, jis turi but kūdikystėje įdiepitas.

Tikėjimas į visuišmintingiausį, viską žinantį ir matantį valdoną, kur ten augštai ore, miršta gana sunkiai nėra protingu daiktu, bet vistiek jis miršta, ir ateis ta gadynė, kad jo nė pėdsako neliks, o kur tuomet dėsies tie tikintieji?

Niekurie tikėjimai yra tokie "dievobaimingi," kad laiko už nuodėmę užmušti peliukę, o vienok jie nesipurto, kada prisieina užmušinėti savo "priešus"—žmones.

Kokią naudą atnešė žmonijai bažnyčia? Jokios! Karė visam pasaulyje, skurdas, vargas, ašaros, mirtis, prasižengimai ir nelaimės yra to viso liudytojai.

Krikščionis tiki į Jėzų, bet jeigu jie but gimę Turkijoje, jie garbintų Mahometą, jei jų tėvai but buvę chiniečiai, jie garbintų Konfucijaus arba Lasotše medinius balvonus, o jei but pasitaikę ateitį šį pasaulį iš žydės motinos, ir dabar būtų tebelenkę galvą prieš Mozę. Tas parodo, kad tikėjimas priklauso nuo to, kaip žmogus likos pripumpuotas, kokius mytus ir legendas prarijai už "teisybę."

Vartojimas melagingo dievo ir pragaro, palaikimui žmonių gerais, tankiausiai padaro juos blogais.

Aš negaliu suprasti, kaip bent kas nors gali garbinti tą dievą, kurs vargšus apvagia, našlias prispaudžia, našlaičius badu kankina, o vigioj gulinčius mažitėlius ligomis apdovanoja. Garbinti tokį piktą dievą, gali tik bjaurybės!

Jėzaus kraujo išganingumas yra labai stebuklingas. Pabandykite, o pamatysite, kad tai yra stebuklingai paka pasaka.

Jei dievas negali panaikinti blogo, jis nėra visagalis; jei jis gali panaikinti, o nepanaikina, tai jis yra negeras. Ar vienaip, ar kitaip yr, jis nėra toks, kokiu jį kunigai piešia. Todel ar jis yra Jei yra, kas žino kas jis toks?

Jei dievas yra, ir jei jis yra visugalingas, kodėl jis nepanaikina blogo, kodėl jis toleruoja jį?

Dievas be velnio negali gyventi. Prašalinkite velnia, tai dievui neliks ko daryti. Todel juodu ir laikosi sykiu, kad burys dykaduonių kunigų iš mulkių galėtų lengvai, be darbo, sau siausti.

Žinote, kad Mozei esant ant kalno Sinai, jo brolis Aaronas nuliejo auksinį veršį. Už tai užpykęs dievas nenusuko sprando Aaronui, bet paliepė išskersti 3,000 vyrų, giminės Levi. Aaronas paliko nepalytėtas. Kas drįs sakyti, kad dievas neteisingas?

Iš ko atsirado pas žmonės tikėjimas? Atsakymas yra trejopas: 1. Baimė pagimdė tikėjimą; 2. Kūdikiška meilė; 3. Gregoriškas įstinktas — geismas draugauti su amžina, nemirštančia esybe.

Draugiška pagelba savo draugui žmogui yra daug šaunesniais žmogaus nuopelnais, kaip poterių vepeliojimas prieš molinius balvonus kokio tai mytiško dievo.

Suvirš deviniolika šimtų metų, kaip visokie fakirai ir dievų žinovai vadovavo pasaulyje ir per tą laiką žmonija yra nukentėjusi daugiau negu plunksna gali aprašyti. Ir visos tos bjaurybės, kančios ir vargai yra iš "valios dievo!" Ačiu, su tuom dievu, su tokiu dievu draugauti mums nepakeliuj!

Tikėjimas yra nuodais, kurių mąstantieji ir iš mulkių mulkiškumo gešeto nedarantieji, saugojasi.

Kunigai sako: "Tie, kurie turi ausis klausimui, lai klauso," bet niekados neįsisitaria, kad "tie, kurie turi smegenis mąstymui, lai mąsto."

Kunigai nupiešia dievą kaip piktą, kerštingą ir pagiežingą, kad prisižiūrėjus arčiau, yra labai sunku jį nuo velnio atskirti.

Jei aš turėčiau galybę, nuėjęs į pamarių suteikti gyvybę visiems žvėriukams, ir jei aš žinočiau iš kalno, kad 59 sekundas iš kiekvienų 60 sekundų, kurias tie akmeniukai gyvens, jie turės perleisti skausme, ašarose, varguose ir nedatekliuose, ir žinodamas tą viską vienok suteikčia gyvybę jiems, aš bučiau bjauriausia bestija.

O vienok mūsų kunigai tokiu nupiešia tą dievą, kurį jie siulo mums, kad mes jį mylėtumėm.

Kunigai yra tokios pat rušies gyvūnai, kaip utelės, blusos ir uodai: jie gyvena iš kraujo kitų žmonių.

Kur dėsies vargšas dievas ir vargšas papa, kada žmonija apsišvies ir praregės?

Dievas yra sandarbininku velnio: jeigu niekas būtų išmisles dievo velnias tada visai nebūtų buvęs reikalingu.

Ko pyksta krikščionis ant mūsų, jei mes užginčijame dievo buvimą? Jei yra dievas ir jis yra toks išmintingas ir galingas kaip jie kad sako, tad ar jis negali apsiginti pats savęs be tikinčiųjų talkininkystės?

Sveikatos Skyrus

Klausimas: Štriošnas, daktare. Iš-ekspleinink, tu mums, paprastiems grie-šninkams, iš kokios priežasties žmonės iki tiek pakvaista, kad lieka šnipais ir išdavinėja savo brolius, kaip kad Judošius Kristų? **Montelietis.**

Ats. Nors šis klausimas turėjo but pasiųstas Mr. Džian Bambai, nes aš tik ligoniams duodu patarimus, bet kaip diplomuotas daktaras, pasistengsiu paaiškinti.

Judošių ir išdavikų sėkla yra dar užsilikusi nuo Jėzaus laikų. Musų kunigužiai darbuojasi jau antras tuks-stantis metų, kad išnaikinus judošveislę. Vienok kol iš vieno kataliko išmuša tą veislę, tai ji susimufina į 10 katali-kiškai-tautiškų asabų pilvus ir varo savo darbą. Dabar, kunigai, ypač Otiec Konstantin, suprato, kad Judošiausias darbas pelningesnis, negu Kristaus, tai ir jie varo tą darbą pirmyn.

Klausimas. Pas mus atsirado daug ligonių, kuriuos, gerb. daktaras teiksisi pagydyti.

1) Kas daryti, kad musų katali-iams bepoteriaujant ir socialistus be-keikiant, pradėjo dantis byrėti?

2) Musų sandarečiai, gulėdami, dirbdami, vaikščiodami ir šokdami — šaukia: karės, karės, karės!.. Broliai už ginklų!.. Kas daryti?

3) Mes, socialistai netekome apite-to: Grigaitis—"Naujienos" neskanios, Bagočius—"Kardas" kartus, Smelsto-rius-Michelsonas—"Keleivis" suręs, Pru-seika—"Laisvė" rukštus, o jau Liaudies Taryba, tai visai be druskos. Vien "Kovą" ir "Naujoji Gadynė" šiaip taip užživojame. Kas daryti, gerb. Daktare? **Žvirblialogijos Studentas.**

Atsakymai. 1) Visi jūsų katalikai tegul prisiunčia po \$1.00 "Kardo" ad-ministracijon, o iš ten gaus visą setą patentuotų, arklinių dantų. Tie dan-tis ne tik nebyrės, bet juo bus senesni, tuo ilgesni ir ant tiek išaugs, kad negalės liežiuvio iškišti, nė sučiaupti—liga pranyks.

2) Tegul eina į tranšėjas, o gerklės bus užkimštos at vonc.

3) Jums galiu suteikti šitoki receptą: 21-3 šaltogijum, 14-1 protogijum,

41-2 logikogijum, 81-4 draugogijum. Viską sumaišę išgerkite po arbatinį šaukštuką eidami kuopos susirinkiman ir gausite gerus apetitus ant visų.

Klausimas. Kaip buvau jaunas, tai mergos lipo prie manęs, kaip musės prie medaus, o kaip pasenau, tai nei su či-ving gumu negaliu prisivilioti. Kas daryti, gerb. Daktare?

Senbernis.

Atsakymas. Jeigu dar neblogai išrodai, tai visai sugriuk: susilenk, su-sisuk, susitrauk, nesiskusk ir nesi-prausk, bet insišiurink ant kokių \$500.-000, pamatysi, kaip greitai gausi "svyt sikstyn."

Kunigo Klapčiukui, Čikagoj. Jeigu bijai, kad burdingierius, ar senbernis neišvestų tavo pažios, tai pats išsineš-dink pirma, negu ji pabėga. 2) Jeigu kunigo gaspadinę bebėvijant, pradeda kinkos drebėti, tai lai ji tave bovija. 3) Kiti klausimai nevietoj. Juose nėra juokų, o vien erzinimas tikinčiųjų.

Su pagarba, D.M. Senas Vincas.

Susimildami, nekalbėkite daug, ra-šydami kokį nors klausimą. Tie šlovi-nimai nepadaro juoko, o laikraštyje vietą užima. Kuotrupiausias bus klau-symas, tuom bus daugiau satyros. Kir-skite, kaip kirviu, o bus trumpa ir ai-šku. **Senas Vincas.**

Rusijos meška pasigėrė nuo Laisvės!

NETEKO NORO.

Tulam kaime buvo labai šykštus, tur-tingas ubagas, kuris jaunesnės dieno-se buvo pusėtinai apsiskaitęs ir todėl dabartinė kaimo jaunuomenė "užuo-dė" kad jis į prietarus ir maldas tiki tik delto, kad iš žmonių daugiau išmal-dų gavus. Melsdamos ant šventoriaus paprastai jis iškeldavo rankas ir bal-siai šaukdavo dangaus link: "Viešpa-te ateik ir paliuosuok tarną savo nuo-šio gyvenimo marnasčių, kad galėčia po čėšinę tavo garbint tave amžinai!"

Vieną šventą vakarą, kada lauke buvo taip tamsu, kaip maiše, pora jau-nų berniukų susitarę nuėjo išmėgint senio Placido dievotumą. Ubagas buvo savo sulūžusioj guštoj ir mato-mai ruošėsi prie vakarienės triusė ap-link pečių. Pabaladoję į duris suriko grabiniu balsu:

—Placidai atidaryk!

—Kas ten—sušuko Placidas.

—Viešpats tavo ateina pasiimt tave ir pasodint podėšiniai savo.

—Placido, Dievulėli, dabar nėra namie, jis jau senai iš čia išsikraustė, niekad nebsugrįžs, ir kur jis yra aš nežinau—atsakė drebėdamas, atmainytu balsu "dievobaimingas" Placidas.

Alfa.

Kaledinis-Naujametinis KARDAS

Jame bus:

Apysakų, straipsnių, juokų galybės!
52 puslapių 25 paveikslai.

Lietuviško šnipo fotografija
Pamokslas: Jėzaus krikščinos,
šventjackio Misijos,

Gražus kunigų žiedai,

Velnių paveikslai tiesiog iš pragaro.

Dvasiški apdumojimai ir atlaidai.

Jegamasčių su gaspadinėm pikčiais.

Tikietas į Dangų.

Ir daugybė kitokių gerybių.

Metams—Vienas Doleris.

Numeris—Dešimtukas.

Atminkit, šis "Kardas" bus didelė illiustruota knyga. 52 pus-lapių stora.

Užsisakykite tuojaus paskleisdumui.
Imant 10 ar daugiau, atiduosim po 5c.

Su orderiais prisiųskit ir pinigui.

Palengvinsit mums.

Orderius priimsim tik iki 15 gruodžio.
"KARDAS,"

251 Broadway, So. Boston, Mass.

Gyvenimo charakteriai.

Poniškas.

—Ar turi vaikiną, Lize?

—Taip. O jis yra toks šaunus, panabernas!

—Nesijuoki? Papasakok man, tai gavai tikrai ponišką vyrą? Gal ženysis?

—Nežinau dar, bet kad jis yra džentelmonas pirmos klesos tai aš pati mačiau. Tik vakar nusivedė jis mane į restouraciją, ir kada atnešė kavą ir jis įsipilė ją į spodelį, kad atauštų, tai jis neputė jos kaip visi mužikai kad darė, bet aušino su savo skrybelė.

POLEMIKOLOGIJA.

"Tėvynės" Kipšas prikaišioja "Kardo" redaktoriui Kutros provokaciją, ir rašo: "Lai "Kardas" buna atsargesnis ir neišsišoka su melais—mes melagiams visada "duodame per galvą." Teisingajam p. Kipšui patartume štai ką padaryti: paklausk, broli Kipšai, "Tėvynės" redaktoriaus p. Račkausko, kodėl jis buvo toks gabus surasti Kutros "provokacijas" Bostone už 300 mylių nuo New Yorko, ir paskelbti tai "Tėvynėj", o tylėjo kaip du oysterius nurijęs, kad prie pat jo

šono tula bobelka, kriminalisto pati, tarnavo šnipams už "klerką," ir "Tėvynės" redakcija pavertė į šnipų susirinkimo ir pasitarimų vietą? Jei p. Račkauskas meluos, broli Kipšai, duok jam "per galvą."

Mes klausėm Račkausko, bet jis vietoj atsakyt, pasakoja apie kokio ten Efdži laiškų, kurių matomai jis taipgi nedrįsta paskelbt, bet myli apie ką tai "mysteriška" kalbėt. Kadangi mes jam "per galvą" negalime duot, tai prašome tavęs broli Kipšeli tą darbą už mus atlikti.

Biesukas.

JEZUS UŽGIMĖ.

Bet kaip jo krikštinės buvo švenčiamos, tik Pralotas Bimba težino. Jis savo pamoksle ateinančiam "Kardo" numery išaiškina.

Sekantis "Kardas" bus "Naujametinis" ir "Kalėdinis" numeris. Bus tai beveik dvigubai padidintas, su puikiais viršeliais, tilps jame apie 20 naujausių ir puikiausių paveikslų, o raštų: juokų, apysakų, spindulių, žiedų vartinės!

Agentai ir platintojai! Tuojaus užsisakykite. Užsisakykite kuodaugiausiai. Norime išleisti nors 20,000 to puikaus numerio, prie kurio rengiamės per pusę metų. Tokio puikaus žurnalo lietuviai da nebuvo matę. Parašykite kiek reiks.

Imant 10 ar daugiau numerių, paskleidimui atiduosime po 5c. Palengvinkite mums darbą, su orderiu pri-

siųskite ir pinigus.

"Kalėdinis-Naujametinis" "Kardas" tai bus stebuklai mūsų laikraštyj.

Tuoju užsisakykite kiek reiks?

"KARDAS"

251 Broadway, So. Boston, Mass.

Stebuklingas Laikrodėlis.

Laikrodininkas:—Geresnio laikrodėlio nėra visame pasauly. Jis eina aštuones dienas be užsikimo.

—Pirkėjas:—Aštuonias dienas be užsikimo? Tad kaip ilgai eitų jei užsuktum?

NEUTRALIŠKAS.

Pati:—Ei tėvai, neduok tiems vaikams taip pešties. Matai jie neužilgo akis vienas kitam išsidraskys.

Vyras:—Aš priguliu prie bepartiviškos partijos ir į partiviškas peštines nesikišu.

Duseika.

KATALIKŲ POETAI.

Tula Tamašauskaitė iš Kewanee, Illinois parašė eilutes, ir pasirašė Lakštutė. Dabar koks ten Kazys "sveikina ją:

"Atidžiai perskaitytes eiles šaunios Lakštutės,

Geisčiau paskęst, gelmėse jos karštos širdutės—

Kadangi gražios jos eilės—ji dar gražesnė

Ir už daugel baltgalvių kurkas prakilnesnė."

Gal kas stebėsis koku budu gali Kazys net su vyžomis įsikraustyti Lakštutės širdį, vienok kada skaitome toliau patyrimė kad tą Lakštutę jis prilygina prie baltgalvės "kurkos," tai žmogus skaitai ir stebiesi kaip poezijai viskas leistina, net ir šaunią, gražią mergaitę sulyginant su karvės pusnaga (nagais).

Poetas.

"KARDO"

ADMINISTRACIJOJ

galima užsiprenumeruoti sekančius laikraščius:

"KOVA"

Savaitinis

Kaina metams \$2.00.

Išėina Philadelphijoje, Pa.

"KELEIVIS"

Savaitinis

Kaina metams \$1.75c.

Išėina So. Boston, Mass.

"LAISVĖ"

Išėina 2 syk į savaitę

Kaina metams \$2.50.

Brooklyn, N. Y.

"NAUJIENOS"

Dieninis

Kaina metams \$5.00.

Išėina Chicago, Ill.

"RANKPELNIS"

Savaitinis

Kaina metams \$2.00.

Išėina Skotijoje.

Kiekvienas "Kardo" skaitytojas, kuris užsirašys pas musis virš minėtus laikraščius, gaus gražią dovaną knygomis.

"KARDAS,"

251 Broadway,
So. Boston, Mass.

50,000 KNYGU VISISKAI UŽ DYKĄ

Kožnas vyras turi pareikalauti umu laiku vieną iš tų Stebuklingų Knygų. Vyrai, kurie mana alsivesti, vyrai ligoti, silpni, nerviški ir išnaikinti—vyrai negabi pri darbo ir ne galingi naudotis priimamo gamtos—visi tie vyrai turi pareikalauti vieną iš tų didžiųjų vertybės medikališkų knygų. Knyga ta pasakys kaip vyrai naikina sava gyvastį, kaip jie įgauna ligas ir kaip jiems gali būti sugrąžinta sveikata, stiprumas ir spėkas trumpu laiku ir su mažais kaštais. Jeigu nori būti vyras tarp vyrų—stipras, resnas, energiškas vyras, ta knyga parodys kelią.

Kelias į Sveikatą,
Stiprumą ir Energiją.

pamokinių. Ji yra krantovė žinios ir talpina tikrai tokius daiktus, katrus kožnas vyras, jaunas ir senas, turtingas ir biednas, nevedęs ir vedęs, sergąs ir sveikas, turi žinoti. Atmink, jog ta knyga yra absoliutiškai už dyką, užmokam pačią. Ant konvertos nėra paduotas medikališkas vardas. Nieks ne gali žinoti kas ten yra, tik jius. Paduok sava vardą, pavardę ir adresą aiškei, atkirpk ir siusk tą Už Dyką Kupona.

Siusk Tą Už Dyką Knygos Kupona Šiandien.

DR. J. RUSSEL PRICE CO., L. 205, 208 N. Fifth Ave., Chicago.

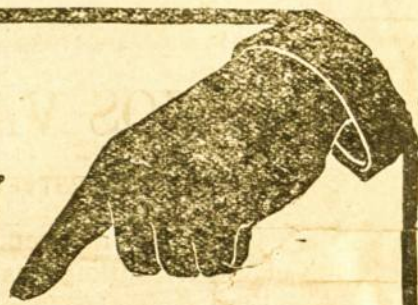
Godotinasai:—Aš esu užinteresuotas jūsų Už Dyką Knygos Pasiūlynimui ir norėčiau gauti vieną iš tų knygų, umu laiku.

Vardas ir pavardė.....

Adresas.....

Miestas.....

Tejtas.....

Ar Esi Kankinamas

Silalų arba Užnuodijimų Kraujo, Triperų, Pulavimų, Nusilpnėjimų Gyvybės, Užkrečiamais Ligais, Lytiškai Šlapinamais Organais, Dusulių, Negrumulavimų Vidurių, Prietvarkų, Slogomis, Hemoroidais, Reumatizmu, Pilvo, Jaukų, Pusles ir Inkstų Ligoms?

Ar turi skaudėjimus stenose, sanariuose; galvos skaudėjimus; blogų apetitą; surugusi pilvą; atsiraukęjimus; ar vemi; ar turi tulžies užpuolimus; apdengtą liežuvio; negerą kvapą; tamsius ratus po akių; ar negali miegoti; ar turi negerus sapnus? Ar esi nusilpnintas ir lengvai sujudintas; nerviškas, barningas ir arzus; pasargis ir visas sunykis iš ryto; nedrąsus ir šalinis nuo draugystės; nuliudys, priklaus ir nusimines? Musų knyga už dyką pasakys jums apie tuos daiktus aiškei ir lengvai kalboi taip, jog galesite suprasti ji ir naudotis jos patarimų.

"KARDAS"

Illustrated Motnhy Magazine of
Humor and satire.

Published by "Friends of Liberty"

251 Broadway, So. Boston, Mass.

SUBSCRIPTION PER YEAR:

In the U. S. of N. A.\$1.00
In Canada and Europe\$1.25
Single copy 10c.

"KARDAS"

Iliustruotas Juokų bei Satyros mėnesinis žurnalas.

Leidžia "Laisvės Draugai"

251 Broadway, So. Boston, Mass.

PRENUMERATA METAMS:

Amerikoj\$1.00
Canadoj ir Europoj\$1.25
Pavienis num. 10c.

Entered as second-class matter April 25, 1917.
at post office at Boston, Mass. under the Act of
March 3, 1879.

NESUSIDERĖJO.

—Ar pardavei Dolerinskiui grab-
vietę kapinėse?

—Ne. Su juom negalima susiro-
kuot. Jis nori įmokėt tik dešimtą pro-
centą, o likusius prieš pat laidosiant.

—Kodel? Juk mirus jam, reikės
palaidot.

—Jis tą žino, vienok jis sako kitą
syk jis gali nuskest ir kuno jo nerast.

—Tad reikėjo prižadėt, kad tokia-
me atsitikime jam pinigai bus sugra-
žinti.

KĄ ARKLIĄI PADARO.

Sykį du arklių žinovai kalbėjosi
tarpe savęs:

—Praeitą metą man jojant arklys
su manim pabėgo ir aš per du mėnesiu
negalėjau lauk išieiti.

—Tai niekis. Aną metą aš joda-
mas su arkliu pabėgau, ir per du metus
negalėjau lauk išieiti.

NE TOS GIESMĖS.

—Jauna mergina: (į sėdintį ant
šventoriaus vyrą, kurs regimai su dide-
liu žingeidumu klausosi girdžiamų baž-
nyčioj giesmių) kaip puiku, ar ne?

—Gamtininkas: (studijuojantis
žiogus, kurie aplink šokinėjo ir grojo)
Taip. Bet stebuklingiausias daiktas
yra tame, kad jie tik savo kojas trina,
o mes giesmes girdžiame.

Šmicas.

JEIGU JAU GARBINTI...

Jeigu jau garbinti, tai garbinti žmogų—
proletariatą, kurio spėkomis pajudiname žė-
mę ir visą pasaulį, kurio rankose iškeltas
šviesos žibintuvas ir širdyje didis troškimas
apšviesti žmonijos protus, palengvinti varg-
stančiųjų kentėjimus. Bet ne garbinti kur-
čią, medinę ar molinę stovylą, pakabintą kur
ant sienos, kurį nieko nedaro, nieko nežino,
nieko nejaučia.

Špykas.

RUSIJOS VALSTYBES BANKA.

(GOSUDARSTVENNAJA SBREGATELNAJA KASSA)

Yra tai atsakančiausi ir saugiausi vieta darbininkams
pasidėti savo sutaupytus centus dabartiniame laike.

Vietinės bankos ir ramiuose laikuose tankiai bankrutina, o
kada valdžia pradės traukti Kongreso paskirtus bilijonus karėi,
jų padėjimas bus dar daug sunkesnis. Laikyti pinigus kišenių
arba namie skrynutej, tai bile kada gali pamesti arba kas nors
gali pavogti, o jei ir ne, tai gulės dykai, neužaus.

Rusijos Valstybės Bankoj pinigų saugumą gvarantuoja visi
buvusiojo caro ir monastyrų (kloštorių) nuosavybės ir kiti visi
Valstybės turtai: girios, kasyklos, geležinkeliai etc. Kad Rusija
bankrutytų, negali but nė kalbos, bet ir bankrutytus, tai tik sve-
timiams kapitalistam but riestai, o turintieje bankose netrotytų.

Rubliai dabaa yra labai pigus, tik po 18 centu, už 100 rublių
tik 18 dol., o už 1000 rub. tik 180 dol. Po karei rublius vėl pakils
ki 50 centų, ir pasidėjusieje puikiai uždibs. Pagaliaus rublius
Rusijoje vis pasilieka rubliu, nežiurint kokį jam kursą duoda Ame-
rikos arba kitų šalių kapitalistai.

Bankines knygetes iš Petrogrado arba Maskvos gauname į
tris-keturius mėnesius. Kada norėsite atsimti, nereiks ten važiuo-
ti, bet galėsite atsiimti per mūsų arba kitų bankierių tarpininkystę
budami Amerikoj, Lietuvoj ar kur kitur.

Tukstasčiams esame teisingai patarnavę, todėl siųskite pini-
gus per mumis. Esame po kaučija ir priežiūra Massachusetts
Valstijos Bankų Departamento. Jūsų pinigų saugumas užtik-
rintas. Visuose piniginiuose reikaluose adrisuokite:

F. J. BAGOCIUS

253 BROADWAY.

SO. BOSTON, MASS.

KIEKVIENĄ DIENĄ

kada tukstančiai darbininkų išeina iš
fabrikų, juos pasitinka vaikai, parda-
vinėjantys pirmutinį ir didžiausią lie-
tuvų dienraštį Amerikoj "NAU-
JIENAS." Darbininkai perka ir skai-
to "NAUJIENAS."

"NAUJIENAS" taipgi skaito inte-
ligentai, biznierių ir profesionalai.
"NAUJIENAS" taipgi skaito mo-
teris, merginos ir jaunuomenė.

KODEL? TODEL KAD—

"NAUJIENOSE" telpa kiekvieną
dieną daug naujienų, žinių iš karės,
iš viso pasaulio, politiskų, moksliskų,
apie moterų klausimą, apie jaunimo
reikalus. "NAUJIENOSE" taipgi
telpa daug pajieškojimų giminių, pa-
jieškojimų darbų ir darbininkų.

Jūs gi gyvenate pertoli nuo Chi-
cagos, tai vaikai negali jums "NAU-
JIENU" parduoti. Todėl, tuojaus
išpirkite Money Orderį ant \$5.00, o
"NAUJIENOS" ateis pas Jus į na-
mus per vienus metus KASDIEN!

O jeigu nenorėtumet tiek pinigų
paklot ant karto, tai prisiųskite Mo-
ney Orderį ant \$3.00, o gausite "NAU-
JIENAS" kasdien per pusę metų.

O jeigu nesitikite nei pusę metų
ant svieto gyvent, tai, po šimts pyp-
kių, prisiųskite Money Orderį nors
ant \$1.75, o gausite "NAUJIENAS"
kasdien per tris mėnesius!

Kaip?! Sakote, nenorite katę maiše
pirkti? Labai stebėtina! "NAU-
JIENOS" eina jau ketvirtį metų, jas
leidžia NAUJIENŲ BENDROVĖ,
darbo žmonės, nė koki ten pilvuzai ar
bankieriai, o Jūs dar su jomis neapsi-
pažinę! Tad tuojaus siųskite mums
atvirutę, o gausite vieną numerį ant
pažiūrėjimo už dyka!

"NAUJIENOS"

1840 S. Halsted st.

Chicago, Ill.

1140830